

چشم انداز ۲۰ ساله مناطق روستایی کشور

مشخص بودن چشم انداز آینده برای هر جامعه ای موجب ایجاد کشش و حرکت سازنده در افراد آن جامعه می گردد. بعلاوه برنامه ریزی ها و سیاست گذاری ها نیز سمت و سوی درست خود را خواهند یافت. تدوین چشم انداز بیست ساله مناطق روستایی کشور نیز (که خود جزیی از چشم انداز ۲۰ ساله کشور است) اقدامی آغازین در همین راستا است. باشد که بتوانیم در سایه عزمی ملی و تلاش جدی و بی وقفه، همگام با دیگر ملل جهان، با گذر از شرایط موجود، در آینده ای نزدیک، شاهد سربلندی کشور عزیزمان ایران بوده و طعم شیرین موفقیت و کامیابی را بچشیم.

تدوین چشم انداز ۲۰ ساله، نیازمند در نظر گرفتن مسایل و مقولات بسیار مختلفی است که در نظر نگرفتن هریک و بخش نگری، و توجه بیش از حد به وضعیت موجود، نتیجه مطلوب را در بر نخواهد داشت. به خصوص هنگامی که موضوع "تدوین یک چشم انداز ملی" باشد، مساله بسیار پیچیده تر و حائز اهمیت تر خواهد بود.

مناطق شهری به خاطر شرایط و بافت خود، با سرعت بیشتری به سمت چنین چشم اندازی حرکت خواهند کرد. آنچه بسیار ضروری است توجه ویژه و برنامه ریزی و سرمایه گذاری متفاوت جهت رشد مناطق روستایی کشور و حرکت سریع تر آنان به سمت چنین چشم اندازی است. به طور ساده می توانیم چشم انداز مناطق روستایی ایران را اینگونه تعریف نماییم:

"شکل گیری جامعه روستایی دانش بنیان در بستر جامعه اطلاعاتی شکوفا و مستعد

کار آفرینی"

چنین چشم اندازی بیانگر آن است که در طی ۲۰ سال آینده، باید جوامع روستایی به عنوان یکی از ارکان جامعه ایران، به گونه ای رشد و توسعه بیابند (تغییر کنند) که ما شاهد ظهور جوامعی توسعه یافته، پیشرفته، فعال و پویا، و تولیدگر باشیم.

